

1 Ką praktikoje reiškia sąvokos „išlaikymas“ ir „išlaikymo pareiga“? Kokie asmenys turi mokėti išlaikymo išmoką kitam asmeniui?

Išlaikymo prievolė pagal įstatymą taikoma tiems asmenims, kurie turi galimybę išlaikyti kitą asmenį, su kuriuo juos sieja kraujo ar santuokiniai ryšiai. Todėl pareikalauti išlaikymo gali įvairūs asmenys, be kita ko:

sutuoktinis, kuris gali pareikalauti išlaikymo iš kito sutuoktinio ar buvusio sutuoktinio (Civilinio kodekso (pranc. *Code civil*) 212, 214 ir 246 straipsniai), partneris, kuris gali pareikalauti išlaikymo iš kito partnerio, jei juos sieja partnerystės ryšiai, reglamentuojami iš dalies pakeistame 2004 m. liepos 9 d. įstatyme dėl tam tikrų rūšių partnerystės teisinių pasekmių (pranc. *odifiée du 9 juillet 2004 relative aux effets légaux de certains partenariats*), o tam tikromis aplinkybėmis – ir buvęs partneris;

vaikai, kurie gali pareikalauti išlaikymo iš savo tėvų (Civilinio kodekso 203, 3722, 3762, 3763 ir 3764 straipsniai);

tėvai, motinos ir kiti aukštutinės linijos giminaičiai, kurie gali pareikalauti išlaikymo iš savo vaikų (Civilinio kodekso 205 straipsnis);

uošvės ir uošviai, kurie gali pareikalauti išlaikymo iš savo žentų bei marčių (Civilinio kodekso 206 straipsnis).

Taisyklė, pagal kurią „išlaikymas nėra skirtas praėjusių reikalavimams įvykdyti“, reiškia, kad išlaikymu siekiama patenkinti dabartinius ir būsimus poreikius, o ne atlyginti praėjusį patirtas išlaidas. Ši taisyklė turi paprastos prezumpcijos teisinę galią; tai reiškia, kad taisyklės gali būti nepaisoma, jeigu kreditorius pateikia įrodymus, kad turėjo skolintis pragyvenimui, kad nebuvo neveiklus arba kad negalėjo imtis veiksmų.

Išlaikymas negali būti įskaitytas, išskyrus atvejus, kai reikalavimas, kurio atžvilgiu prašoma taikyti įskaitymą, taip pat yra išlaikymo reikalavimas.

2 Iki kokio amžiaus vaikas gali gauti išlaikymą? Ar skiriasi nuostatos dėl nepilnamečių ir suaugusiųjų išlaikymo?

Jei tėvų pareigos įgyvendinamos bendrai, kiekvienas iš jų, nesvarbu, ar jie susituokę, gyvena skyrium ar išsituokę, privalo prisidėti prie vaikų išlaikymo ir auklėjimo atsižvelgiant į jo pajamas, kito iš tėvų pajamas ir vaiko poreikius. Santuokos nutraukimo ar gyvenimo skyrium atveju, nesvarbu, ar tėvų pareigos vykdomos bendrai ar ne, tėvai privalo toliau kartu prisidėti prie vaiko išlaikymo ir auklėjimo, jei teismas nenusprendė kitaip. Prisidedama mokant išlaikymo išmoką, kurios mokėjimas automatiškai nenutrūksta vaikui sulaukus pilnametystės. Išmoka gali būti mokama tiesiogiai pilnamečiam vaikui ir gali būti perskaičiuojama pagal vaiko poreikius bei kiekvieno iš tėvų kintančias pajamas bei išlaidas.

3 Ar tam, kad asmeniui būtų skirtas išlaikymas, jis turi kreiptis į kompetentingą valdžios instituciją ar teismą? Kokius svarbiausius dalykus reikėtų žinoti apie šią procedūrą?

Apygardos teismuose (pranc. *tribunaux d'arrondissement*) veikiančio Šeimos teismo (pranc. *juge aux affaires familiales*) jurisdikcija apima visų pirma išlaikymo išmokas, tėvų pareigų vykdymą, santuokos nutraukimą ir gyvenimą skyrium.

Kreipiantis dėl išlaikymo, ieškinyi turi būti pateiktas šeimos teismui. Jeigu išlaikymo reikalavimas yra susijęs su santuokos nutraukimo arba gyvenimo skyrium byla, šeimos teismas, priimdamas sprendimą dėl prašymo nutraukti santuoką ar patvirtinti gyvenimą skyrium, taip pat priima sprendimą dėl išlaikymo reikalavimo.

4 Ar prašymą galima pateikti giminaičio (jei taip, koks glaudus turi būti giminystės ryšys) arba vaiko vardu?

Bylose dėl globos (pranc. *tutelle*) ar rūpybos (*curatelle*), globėjas (pranc. *tuteur*) arba prižiūrintis asmuo (*curateur*) prašymą gali pateikti vieno iš tėvų ar nepilnamečio vaiko vardu.

Vienas iš tėvų (tėvai), vykdantys tėvų pareigas nepilnamečiam vaikui, gali pateikti prašymą to vaiko vardu.

Nepilnametis vaikas neturi teisinio subjektiškumo ir negali pats pateikti prašymo, išskyrus atvejus, kai pagal Naujojo civilinio proceso kodekso (pranc. *Nouveau Code de procédure civile*) 100750 straipsnį nepilnametis asmuo gali suformuoti savo požiūrį. Tokiu atveju savo požiūrį suformuoti galintis nepilnametis asmuo gali, pateikdamas prašymą apygardos teismui, kreiptis į šeimos teismą ir prašyti pakeisti tėvų pareigų vykdymo ir teisės bendrauti įgyvendinimo tvarką ar gyvenimo sąlygas. Tokiu atveju teismas per 15 dienų paskiria advokatą nepilnamečiui atstovauti.

5 Jei asmuo ketina pareikšti ieškinį, kaip jam sužinoti, kuris teismas yra kompetentingas?

Teritorinę jurisdikciją turintis apygardos teismas yra:

vietovės, kurioje yra šeimos namai, teismas;

jei tėvai gyvena atskirai ir tėvų valdžia vykdoma bendrai – to iš tėvų, su kuriuo nuolat gyvena nepilnamečiai vaikai, gyvenamosios vietos teismas, o jei tėvų valdžią vykdo tik vienas iš tėvų – jo gyvenamosios vietos teismas;

kitais atvejais – asmens, kuris neiškėlė bylos, gyvenamosios vietos teismas.

Kai pateikiami bendri prašymai, šalys pasirenka vienos iš šalių gyvenamosios vietos teismą.

Tačiau tais atvejais, kai ginčas susijęs tik su sutuoktinio išlaikymu, prisidėjimu prie vaikų išlaikymo ir auklėjimo, prisidėjimu prie bendrų sutuoktinių poreikių tenkinimo ar skubių arba laikinų priemonių taikymu nutraukus registruotą partnerystę, jurisdikciją gali turėti išlaikymą gaunančio sutuoktinio ar buvusio partnerio, ar vieno iš tėvų, kuris iš esmės rūpinasi vaikais, net ir suaugusiais, gyvenamosios vietos teismas.

Teritorinę jurisdikciją lemia gyvenamoji vieta prašymo pateikimo dieną, o skyrybų byloje – pirminio prašymo pateikimo dieną.

Jei išlaikymo pareikalaujama byloje dėl santuokos nutraukimo, jurisdikciją turi prašymą dėl santuokos nutraukimo nagrinėjantis teismas.

6 Ar ieškovas, pareikšdamas ieškinį teisme, turi veikti per tarpininką (pvz., advokatą, centrinę ar vietos instituciją ir pan.)? Jeigu ne, kokios yra procedūros?

Pareiškėjas gali iškelti bylą šeimos teisme, pateikdamas prašymą apygardos teismui. Prašymas turi būti pateiktas apygardos teismo kanceliarijai, kuri jį įteikia priešingai šaliai. Šalys neturi būti atstovaujamos advokato, išskyrus atvejus, kai išlaikymo reikalaujama byloje dėl santuokos nutraukimo santuokai negrįžtamai iširus ar gyvenimo skyrium byloje. Tokiais atvejais reikalingas advokatas.

Bet kuriuo atveju pareiškėjas turi teismui pateikti visus jo poreikį įrodančius dokumentus. Tai galėtų būti, pavyzdžiui, atlyginimo lapelis, pažyma apie atleidimą nuo mokesčių, bedarbio pažyma ar ilgalaikio nedarbingumo pažymėjimas, nuomos, paskolų, išlaikomų vaikų, taip pat išlaikymo ir auklėjimo išlaidų įrodymai ir kt.

7 Ar už ieškinio pareikšimą teisme mokami mokesčiai? Jei taip, kokio maždaug dydžio? Jeigu ieškovo finansiniai ištekliai nepakankami, ar jis gali gauti teisinę pagalbą bylinėjimosi išlaidoms padengti?

Teisinio proceso išlaidas gali sudaryti teismo išlaidos bei proceso išlaidos, kurias (visas ar jų dalį) gali būti nurodyta padengti pralaimėjusiai šaliai. Taip pat gali reikėti sumokėti advokato mokesčius.

Asmenys, kurių pajamos pagal Liuksemburgo teisę laikomos nepakankamomis, gali gauti teisinę pagalbą. Norėdami gauti šią pagalbą, jie privalo užpildyti klausimyną, kurį galima gauti centrinėje socialinės pagalbos tarnyboje (pranc. *service central d'assistance sociale*), ir nusiųsti jį teritorinę jurisdikciją turinčios advokatų asociacijos (*Bâtonnier de l'Ordre des avocats*) pirmininkui.

Jei advokatų asociacijos pirmininkas nusprendžia skirti pagalbą, asociacija padengia visas teismo proceso, procedūrų bei ieškinių, kuriems pagalba skirta, išlaidas. Ji skiriama, pavyzdžiui, žyminiam mokesčiui ir registracijos išlaidoms, teismo raštinės pareigūno mokesčiams, advokatų mokesčiams, antstolių išlaidoms ir mokesčiams, notarų išlaidoms ir mokesčiams, specialistų išlaidoms ir mokesčiams, liudytojų išmokoms, vertėjų žodžiu ir raštu mokesčiams, mokesčiams už pažymas ar rašytinius pareiškimus dėl taikytinos teisės (*certificat de coutume*), kelionės išlaidoms, mokesčiams ir išlaidoms už registravimo, hipotekos ir įkeitimo formalumus, taip pat, prireikus, išlaidoms už skelbimus spaudoje padengti.

8 Kokių rūšių išlaikymą teismas dažniausiai priteisia? Kaip apskaičiuojama išlaikymo suma? Ar pasikeitus materialinei ar šeiminei padėčiai teismo sprendimas gali būti peržiūrėtas? Jei taip, kokia tvarka tai daroma (pvz., pagal automatinio indeksavimo sistemą)?

Išlaikymo rūšis

Išnagrinėjus santuokos nutraukimo ar gyvenimo skyrium patvirtinimo bylą ir priėmus sprendimą nutraukti santuoką arba patvirtinti gyvenimą skyrium, išlaikymo išmoka paprastai mokama kas mėnesį. Tačiau ji gali būti išmokėta ir kaip vienkartinė išmoka – pinigais arba perleidžiant turtą natūra. Prisidedant prie vaiko išlaikymo ir auklėjimo išlaidų padengimo, išlaikymas gali būti mokamas arba kaip mėnesinė išlaikymo išmoka, arba tiesiogiai atlyginant visas arba dalį vaiko naudai patirtų išlaidų. Galiausiai išlaikymas gali būti mokamas suteikiant teisę naudotis turtu arba savo būstą. Jeigu asmuo, privalantis mokėti išlaikymą, įrodo, kad nepajėgia mokėti išlaikymo, teismas gali jam nurodyti apgyvendinti asmenį, kuriam jis turi mokėti išlaikymą, pas save, jį maitinti ir išlaikyti.

Išlaikymo apskaičiavimas

Orientacinių dydžių nėra. Išlaikymo suma apskaičiuojama pagal skolininko pajamas ir kreditoriaus poreikius.

Indeksavimas

Kad išlaikymas atitiktų kintančias pragyvenimo išlaidas, teismas gali, net ir savo iniciatyva, nuspręsti, kad išlaikymo išmoka bus indeksuojama pagal įstatymu nustatytą kainų indeksą.

Peržiūra

Pasikeitus aplinkybėms, išlaikymo išmoka gali būti perskaičiuota (padidinta arba sumažinta) arba apskritai panaikinta. Tai netaikytina, jei buvo sumokėta vienkartinė išmoka nutraukus santuoką. Šalims nesusitarus, teismas nusprendžia nutraukti arba sumažinti išlaikymą.

Teismas taip pat gali pakeisti išlaikymo sumą, nustatytą šalių susitarime. Ši teisė galioja ne tik atitinkamai pasikeitus kreditoriaus ir skolininko padėčiai, bet ir nesant jokių pokyčių, jei teisėjas nustato, kad suma yra nepakankama arba per didelė.

Jei sutuoktinių išlaikymas nustatomas nutraukus santuoką dėl negrįžtamo santuokinių santykių iširimo, išlaikymas negali būti mokamas ilgiau nei truko santuoka, jei nėra ypatingų aplinkybių.

9 Kaip ir kam mokamas išlaikymas?

Išnagrinėjus santuokos nutraukimo ar gyvenimo skyrium patvirtinimo bylą ir priėmus sprendimą nutraukti santuoką arba patvirtinti gyvenimą skyrium, išlaikymo išmoka mokama išlaikymą gaunančiam sutuoktiniui.

Paramą vaikui išlaikyti ir auklėti moka vienas iš tėvų kitam tėvui (motinai) arba asmeniui, kuriam patikėta vaiko globa. Jeigu vaikas yra pilnametis, teismas gali nuspręsti arba tėvai gali susitarti, kad ši išmoka arba jos dalis bus mokama tiesiogiai vaikui.

10 Jei atitinkamas asmuo (skolininkas) nemoka geranoriškai, kokiomis priemonėmis galima priversti jį mokėti?

Yra keletas būdų, kaip kreditorius gali priversti nepaklūstantį skolininką mokėti išlaikymo išmokas.

Civilinio pobūdžio priemonės

Kreditorius turi keletą galimybių.

Santuokos nutraukimo atveju kreditorius, pateikdamas prašymą apygardos teismui, gali iškelti bylą šeimos teisme dėl leidimo, nepaisant buvusio sutuoktinio valios ir nepažeidžiant trečiųjų asmenų teisių, gauti bet kokias buvusio sutuoktinio pajamas, įskaitant pensijas, rentas ir bet kokias kitas sumas, kurios gali būti mokėtinos trečiųjų asmenų teismo nustatytomis dalimis ir sąlygomis. Pasikeitus aplinkybėms, šis sprendimas gali būti peržiūrimas.

Kreditorius gali prašyti taikyti įprastas priverstinio vykdymo priemones, kaip antai trečiosios šalies turto areštą (pvz., banko sąskaitos, kilnojamojo turto (automobilio, papuošalų ir pan.) areštą ir nekilnojamojo turto (namo, sklypo ir pan.) areštą, remiantis teismo sprendimu ar vykdomuoju raštu.

Baudžiamojo pobūdžio priemonės

Kreditorius gali paduoti skundą dėl toliau nurodytų nusikaltimų.

Už nesirūpinimą šeima baudžiama laisvės atėmimu nuo mėnesio iki vienerių metų ir bauda nuo 251 EUR iki 2 500 EUR arba viena iš šių bausmių (Baudžiamojo kodekso (pranc. *Code pénal*) 391 *bis* straipsnis). Daroma prielaida, kad nusikaltimas padarytas, jei skolininkas vengia kreditoriaus atžvilgiu vykdyti visas arba kai kurias įstatymu jam nustatytas išlaikymo prievoles, atsisakydamas jas vykdyti, nors yra pajėgus tai daryti, arba nesugebėdamas jų įvykdyti dėl savo kaltės.

Tai taikytina tėvų prievolei išlaikyti vaiką, sutuoktinių prievolei išlaikyti vienam kitą ir įtėvių prievolei išlaikyti įvaikį.

Prieš pradėdamas baudžiamąjį persekiojimą skolininką apklausia Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės policijos pareigūnas, užpildomas apklausos protokolas. Jeigu skolininkas neturi žinomos gyvenamosios vietos, apklausa nebūtina.

Už tyčinį nemokumą baudžiama laisvės atėmimu nuo šešių mėnesių iki trejų metų ir bauda nuo 500 EUR iki 12 500 EUR arba viena iš šių bausmių (Baudžiamojo kodekso 391 *ter* straipsnis). Nusikaltimas padaromas, jei skolininkas, siekdamas išvengti civilinėje byloje dėl išlaikymo priimto sprendimo vykdymo, net iki teismo sprendimo vykdymo sukelia ar padidina savo nemokumą didindamas savo įsipareigojimus arba mažindamas turto vertę arba nusišėpdamas tam tikrą savo turtą.

Įgyvendinant Baudžiamojo kodekso 391 *ter* straipsnį lygiaverčiais laikomi teismo sprendimai ir teismo patvirtinti susitarimai, kuriais nustatoma prievolė mokėti išmokas, paramą ar prisidėti prie bendrų šeimos poreikių tenkinimo, taip pat iki santuokos nutraukimo bendru sutarimu sudarytuose susitarimuose įtvirtintos nuostatos dėl išlaikymo išmokų nustatymo.

11 Trumpai aprašykite priverstinio išieškojimo apribojimus, visų pirma skolininkų apsaugos nuostatas ir jūsų šalies vykdymo užtikrinimo sistemoje taikomus kitus apribojimus ar senaties terminus.

Ieškiniams dėl nuolatinio anuiteto ir anuiteto iki gyvos galvos bei ieškiniams dėl išlaikymo taikomas penkerių metų ieškinio senaties terminas.

12 Ar yra organizacija ar valdžios institucija, galinti padėti išieškoti išlaikymą?

Kreditoriaus prašymu Nacionalinis solidarumo fondas (*Fonds national de solidarité*) gali išieškoti bet kokį sutuoktiniui, tiesiosios aukštutinės linijos giminaičiui arba tiesiosios žemutinės linijos giminaičiui mokėtiną išlaikymą. Išieškodamas reikiamas sumas, Fondas perima kreditoriaus veiksmus ir ieškinius, susijusius su išlaikymo išieškojimu. Skolininką informavus apie išieškotinas sumas, jis privalo jas sumokėti Nacionalinio solidarumo fondo pirmininkui.

13 Ar organizacijos (valstybės ar privačios) gali anksčiau sumokėti visą ar dalį išlaikymo už skolininką?

Nacionalinis solidarumo fondas gali tam tikromis sąlygomis mokėti išlaikymą vietoj skolininko. Kreditorius arba jo teisinis atstovas prašymą dėl mokėjimo turi pateikti Nacionalinio solidarumo fondo pirmininkui.

Pirmininkas arba jo įgaliotas asmuo pritaria šiam prašymui, jeigu kreditorius įrodo, kad:

šalyje turi teisėtą nuolatinę gyvenamąją vietą ir jis pats arba jo teisinis atstovas joje gyvena penkerius metus;

jam išlaikymo išmokos priteistos Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje vykdytinu teismo sprendimu;

veiksmingomis privatinės teisės priverstinio vykdymo priemonėmis nepavyko išieškoti viso išlaikymo ar jo dalies;

jo finansinė padėtis yra sunki.

Net jei c punkte nurodyta sąlyga neįvykdoma, prašymas priimamas, kai manoma, kad priverstinio vykdymo priemonių panaudojimas būtų neveiksmingas arba kai skolininkas gyvena užsienyje. Bet kokie ginčai priklauso kreditoriaus nuolatinės gyvenamosios vietos taikos teisėjo (*juge de paix*) jurisdikcijai, į kurį kreiptis galima per 40 dienų nuo pranešimo apie pirmininko sprendimą dienos.

Kreditoriai teisę gauti teisinę pagalbą įgyja automatiškai. Nuo prašymo priėmimo momento iki Fondo mokėjimų pabaigos kreditorius negali imtis jokių veiksmų prieš skolininką, kad išieškotų jam priklausantį išlaikymą.

14 Jeigu ieškovas yra šioje valstybėje narėje, o skolininko gyvenamoji vieta – kitoje šalyje:

14.1 Ar kuri nors šios šalies valdžios institucija ar privati organizacija gali suteikti ieškovui pagalbą?

Pagal 1956 m. birželio 20 d. Niujorko konvenciją ir 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje Liuksemburge gyvenantis pareiškėjas gali, jeigu skolininkas gyvena užsienyje, kreiptis į generalinį prokurorą (pranc. *Procureur Général d'Etat*) dėl išlaikymo priteisimo.

Generalinis prokuroras, veikdamas kaip centrinė institucija, persiunčia prašymą ir pridedamus dokumentus skolininko gyvenamosios šalies centrinei institucijai, kad ši galėtų padėti pareiškėjui gauti mokėtinas išlaikymo išmokas.

14.2 Jei taip, kaip su šia valdžios institucija ar privačia organizacija susisiekti?

Teisę gauti išlaikymą turintis asmuo prašymą perduodančiai institucijai, t. y. generaliniam prokurorui, pateikia naudodamas Reglamente (EB) Nr. 4/2009 pateiktas formas.

Procureur Général d'Etat

Cité Judiciaire

Bâtiment CR

L-2080 Luxembourg

15 Jeigu skolininkas yra šioje valstybėje narėje, o ieškovas – kitoje:

15.1 Ar kuri nors šios šalies valdžios institucija ar privati organizacija gali suteikti ieškovui pagalbą?

Kitoje nei Liuksemburgas šalyje gyvenantis pareiškėjas privalo kreiptis į savo gyvenamosios šalies centrinę instituciją. Jis negali kreiptis tiesiogiai į Liuksemburgo organizaciją ar instituciją.

15.2 Jei taip, kaip su šia valdžios institucija ar privačia organizacija susisiekti ir kokią paramą galima gauti?

Netaikytina.

16 Ar šioje valstybėje narėje taikomas 2007 m. Hagos protokolas?

Taip.

17 Jei 2007 m. Hagos protokolas šioje valstybėje narėje netaikomas, kaip, vadovaujantis joje taikomomis tarptautinės privatinės teisės nuostatomis, nustatoma ieškiniui dėl išlaikymo taikytina teisė? Kokios tai tarptautinės privatinės teisės nuostatos?

18 Kaip, vadovaujantis išlaikymo reglamento V skyriaus struktūra, reglamentuojama teisė kreiptis į teismą dėl tarpvalstybinės bylos ES mastu?

Jeigu prašymai teikiami pagal šį ES reglamentą, išlaikymą gaunantiems asmenims, nesulaukusiems 21 metų, teisinė pagalba teikiama visiškai nemokamai, neatsižvelgiant į nacionalinės teisės nuostatas.

19 Kokiomis priemonėmis šioje valstybėje narėje užtikrinama, kad būtų vykdoma išlaikymo reglamento 51 straipsnyje nurodyta veikla?

Kad centrinė institucija galėtų teikti išlaikymo reglamento 51 straipsnyje nurodytą pagalbą, Liuksemburgas 2011 m. rugpjūčio 3 d. priėmė įstatymą dėl šio reglamento įgyvendinimo, taip pat Didžiosios Hercogystės reglamentą, kuriuo įgyvendinami minėto 2011 m. rugpjūčio 3 d. įstatymo 2 ir 3 straipsniai (2011 m. rugpjūčio 12 d. oficialusis leidinys (*Mémorial*) A, Nr. 175).

Šiomis teisės nuostatomis valstybės generaliniam prokurorui suteikta tiesioginė prieiga prie tam tikrų duomenų bazių.

Susijusios nuorodos

[Legilux](#)

Paskutinis naujinimas: 25/09/2019

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teisminio tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teisminis tinklas, nei Europos Komisija neprisiima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.

Šiuo metu valstybės narės, atsakingos už svetainės puslapių, kuriuose pateikiamas nacionalinis turinys, administravimą, atnaujina šios svetainės turinį, atsižvelgdamos į planuojamą Jungtinės Karalystės išstojimą iš Europos Sąjungos. Jeigu svetainės turinys dar neatspindi Jungtinės Karalystės išstojimo fakto, toks neatitiktas yra netyčinis ir bus ištaisytas.